

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۰۱/۱۲

حنيف رهياب رحيمي

دست آورد بزرگ!

در اول ها، قواره سال ۲۰۲۰ یعنی قراردادستن دوتا ۲۰ کنار هم خوشنما و پسندیده معلوم می شد و پنداشته می شد که باید سال پرمیمنت و نیکویی باشد، اما نبود. پر از جنجالها، زد و خوردها و با روسیاهی و بدنامی سپری شد. در زندگی اجتماعی یکی از سوغات های ناپسندش برای بشریت و وروس کرونا بود که از سال پیش میراث گرفت و تا آخر سال در، بیمارسازی، از بین بردن و زیر فشار قراردادادن بشریت آنرا در دامانش نگهداری کرد. اگر اکنون خاطر نشان سازم که این و وروس جانخور در حق بنی آدم چه کرد، ذکر یکایک و برشمردن آنها به گفته ملاها تکرار انکر! پنداشته می شود. زیرا در تمامی کره خاکی کیست که از شر این موجود نامرئی آسیب ندیده باشد. شاید ساکنین جنگلهای آمازون یگانه مردمانی باشند که تاحال نام این و وروس را نشنیده باشند. و شاید هم شنیده باشند! دست آورد دیگر سال ۲۰۲۰ در بخش سیاسی یک دست آورد بزرگ است! اگرچه همه ما از آن باخبر هستیم و بودیم اما چند روز پیش بوسیله وزیر خارجه امریکا باخوشی و افتخار اعلان شد:

(در طول سال ۲۰۲۰ یک نفر امریکایی بوسیله طالب ها شهید نشد و یک طالب هم بدست امریکایی ها مُردار نشد)!

متن کمی تغییر داشت اما مفهوم همین بود. چه سال پر آوردی برای طالب ها و قوای امریکایی در افغانستان. تاکنون درین اندیشه مغروق هستم که بدانم این اعلان آقای «پمپ یو» پسخند بود؟ طعنه بود؟ طنز بود، اظهار تشکر و سپاس بود یا چه بود؟

از طالب نمی پرسم. بخاطری نمی پرسم که این ها از دین اسلام فقط یک بازچه ساخته اند برای رسیدن به اهداف شان. آنها نه علم دارند و نه دانش سیاسی که جواب دهند آنها صرف مهره های دستگاه آی اس آی هستند نه چیز دیگری.

از جامعه جهانی و علمبرداران دیموکراسی و عدالت می پرسم:

- اینکه از سرتاسر کشور ناله های جگر سوز مادران، کودکان، خواهران و برادران هموطن ما بخاطر از بین رفتن دلبندان شان به ملکوت رسیده، هیچ؟
 - اینکه این گروه درنده در هر کنج و کنار کشور روزانه ده ها انسان بیگناه را سر می برند، به گلوله می بندند و پارچه های شانرا به هوا باد می کنند، هیچ؟
 - اینکه از تنگدستی، بیچارگی و بیسوادی مردمان روستا نشین سوء استفاده کرده و از کودکان شان سربازگیری می کنند و پس از شستشوی مغزی در حملات کود کفانی آنها را اعزام می دارند، هیچ؟
 - اطراف و اکناف کشور را به کارخانه های تولید مواد مخدر و چور و چپاول معادن و شهرها را به دوزخ آتشین و خونین میدل ساخته اند باز هم هیچ؟
 - اینکه درین کشور بی همه چیز، هر روز نخبه های چیزفهم را ترور می کنند و نسبت به مرگ مورچه، مرگ جوانان وطن بیشتر است، هیچ؟
- این سلسله خیلی دراز است.

جای افسوس درینجاست که در داخل کشور به کمبود و قلت سیاستمدار دچار هستیم! یک مشت انسانهای استفاده جو که در راس هرم قدرت خود را تخته کرده اند، بیشترین اینها سیاستمدار نیستند. اینها همان جهادی های نادار و غریب هستند که در راه خدا و آزادی وطن (به زعم خودشان) جهاد کردند. اما در ختم جهاد اکثر شان برای جمع کردن سرمایه و احراز کرسی دولتی دُم شانرا با دستگاه های جاسوسی بیرونی گره زدند و برای آنها خدمت می کنند. اینها را با این صفات سخیف شان همه می شناسند اما بجز افشا سازی، بدگویی و یا توصیف بیجا، کسی کدام کار سازنده دیگر را انجام نمی دهد.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

نمی دانم چه نشه ای درین سیاست خانه خراب نهفته است که اگر یکبار مردم در آن حلقه داخل شدند دیگر تا پای جان رها کردنی نیستند. نه پشت آبرو و عزت می گردند، نه پروای خونریزی و قتل و قتل دیگران را دارند و نه پروای حق و ناحق و روا و ناروا را.

درین حساس ترین برهه زمانی هموطنان با احساس اعم از سیاستمداران صادق به همکاری جوانان و نظامیان باز نشسته باید ابتکار عمل را بدست گیرند. به مردم خارج رفته آنقدر چشم امیدی نداشته باشید. اکثریت شان در کوره های زندگی پرجنجال و مرفه غرب تقریباً نوب شده اند. برای برگشت دوباره به کشور و سهمگیری درین کشمکش نا امن و خطرناک یک فیصدی ناچیز خواهند توانست خود و خانواده های شانرا حاضر به برگشت نمایند.

برای نجات کشور ازین بلا (فساد، قتل و خون، انتحار و انفجار، مواد مخدر، دزدی و اختلاس)، از این بلایی که خودما عامل نازل شدن آن بالای خود و مادر میهن هستیم، به یک نهاد واحد و قدرتمند مدنی نیاز است تا انسانهای صادق و وطنپرست و دلسوز به دور آن جمع شوند و در مورد آینده و سرنوشت کشور تصمیم بگیرند و عمل کنند. نه به شکم پرست و دزد و قاچاقیر و ملا و مولوی و وهابی و افراطیون مذهبی.

اگر دست ها بهم داده شود پیروزی بدون شک از آن مردم مترقی و متمدن است. طالب ها جزء یک گروه شرارت پیشه، وحشت آفرین و شکم پرست چیز دیگری نیستند، آنها تاب مقابله با فرزندان دلیر میهن و نیروهای امنیتی کشور را تا اکنون هم نداشته اند و منبهد هم ندارند. آنها لیاقت و شایستگی حکومت کردن را هم ندارند، کدرهای تحصیلیافته و با دانش در بین شان اصلاً یافت نمی شود. آنها آرزو دارند به دستور پنجابی های پاکستان یکبار دیگر از افغانستان، دیوانه خانه بدون سقف مبدل بسازند.

در اساس سستی، بی اتفاقی و بیکارگی دولتمردان و به اصطلاح سیاسیون است که از روباه شیر ساخته اند. فقط مردم باید متحد و متفق شوند، خدمت به استخبارات بیگانه ها را در بدل یک مشت پول ترک کنند و سررشته یک اقدام سرتاسری سازنده را در دست بگیرند.

راه برون رفت ازین سردرگمی و بلای نازل شده، بدست مردم افغانستان است که با قهر و تشدد و ایجاد فشار خودرا مطرح نمایند ورنه همین مکتب است و همین ملا و همین آتش و همین کاسه و همین چمچه!